Чогось мені так весело сьогодні!..
Я вдосвіта у заграваx устав.
Цілує ранок збуджені вуста.
Я тану ввесь в серпанковій безодні…

З зорею зустрічаю усміх дня.
Ах, день! Такий золотобарвний, милий!..
Він в серце молоді вливає сили,
І квітне, як садок, душа моя…

Мов кобза, забриніла пісня рання.
Гей, пісне дзвінко-струнная, лети!
І полум’ям розбуджуй поривання,
І прагнення до ясної мети!

На працю йду. Блищить повдовж дорога
Трамваї трахкотять удалині.
Вгорі ще бродить місяць срібнорогий,
Неначе в зачарованому сні.

Проходять сни, навіянії ніччю…
Зір денний визира в височині
Й до радощів, до дум, до праці кличе,
Тому так, друзі, весело мені!